

ΤΟ ΚΟΥΚΟΥΛΩΜΑ «ΤΗΣ ΓΑΓΓΡΑΙΝΑΣ» ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ

ΑΘΑΝ. ΠΑΝΤΕΛΟΓΛΟΥ Ι.Τ.Α.Π

Η ρύπανση του υπόγειου υδροφόρου ορίζοντα με τοξικά βαρέα μέταλλα και η επικίνδυνη, επεκτεινόμενη βιομηχανική ρύπανση των περιοχών της Βοιωτίας (ειδικότερα των περιοχών του Ασωπού ποταμού), μόνο με την κλινική εικόνα τις «γάγγραινας» μπορεί να παρομοιαστεί. Και είναι δεδομένο πως την γάγγραινα με «κουκουλώματα» δεν την αντιμετωπίζεις ποτέ. Την εξουδετερώνεις μόνο με επεμβάσεις, αποφασιστικές και καθοριστικές που φέρνουν πόνο. Όταν δεν υπάρχει μυαλό να προλαβαίνεις.

Ο τρόπος με τον οποίο, η κυβέρνηση και οι τοπικές εξουσίες, κινούνται δεκαπέντε μήνες τώρα, γύρω από την «**τραγωδία του Ασωπού**», φαίνεται να στοχεύει σε 3 σημεία:

- α) **Να μην δοθούν ακριβείς εξηγήσεις για το Ποιος; και Πως;; δημιουργεί την ρύπανση του υδροφόρου ορίζοντα, του αέρα που αναπνέουμε και της γης που δουλεύουμε.**
- β) **Να μην αποκαλυφθούν, οι κρατικοί μηχανισμοί που πατρωνάρισαν και έθρεψαν την αυθαιρεσία ενάντια στην δημόσια υγεία.**
- γ) **Οι ρυπαίνοντες να μην πληρώσουν για την ζημία που προκάλεσαν, αλλά και να συνεχίσουν ανέξοδα την βρώμικη δουλειά τους.**

Έτσι, η έλλειψη κάθε συστηματικής ενέργειας, για την **επισήμανση**, το **σταμάτημα** και την **αντιμετώπιση των συνεπειών** της αυθαίρετης βιομηχανικής ρύπανσης, στους τόπους αυτούς της Βοιωτίας και της Ανατολικής Αττικής, οδηγεί στο πολιτικό συμπέρασμα ότι έχει αποφασιστεί:

- **Καταρχήν «το κουκούλωμα» της ευθύνης των ρυπαντών και η «άφεση των αμαρτιών» τους, ώστε να μην ενοχληθούν στην ρυπογόνα δραστηριότητα τους.**
- **Στην συνέχεια έρχεται η αγνόηση του προβλήματος της δημοσίας υγείας που η τοξική ρύπανση δημιουργεί στους πολίτες των τόπων. Έτσι πλέον, η ποιότητα των εξουσιών μας, κάθε βαθμού, μπορεί να κρίνεται σήμερα, όχι μόνο από τα συσσωρευμένα λάθη χειρισμών του θέματος της ρύπανσης στο παρελθόν, αλλά και από την αποτελεσματικότητα, πληρότητα και δικαιοσύνη των λύσεων απορρύπανσης, που πρέπει να εφαρμόσουν τώρα που «η Τραγωδία του Ασωπού» βράζει.**

Δεκαπέντε μήνες τώρα, μετρώντας από την στιγμή της επιβεβαίωσης της τοξίνωσης των νερών κάθε χρήσης στην Βοιωτία, με εξασθενές χρώμιο, μόλυβδο, νιτρικά και χλωριούχα, τα κυβερνητικά όργανα, οι τοπικές Εξουσίες και η Κυβέρνηση, **κάνουν ότι μπορούν για να σταθούν εμπόδιο στον εντοπισμό** των πηγών της ρύπανσης,

το **σταμάτημα** τις θανατηφόρας διασποράς της και την **απόδοση ευθυνών** στους ρυπαντές. Προσπαθούν να διαχειριστούν το καυτό – επείγον πρόβλημα της **καθημερινής τοξίνωσης του κόσμου**, με επικοινωνιακά τρυκ και μονόπαντες πολιτικές λογικές που ροκανίζουν τον χρόνο. Ενώ η φύση των προβλημάτων, ζητά επείγουσες και ριζικές, βιώσιμες λύσεις. Τέτοιες όμως δεν μπορούν να προκύψουν, **αν**, ο κρατικός μηχανισμός, επίσημα και τεκμηριωμένα κατά τις προσταγές των υπαρκτών νόμων, δεν πάρει θέση δουλειάς «στο πεδίο», ο καθένας στον προβλεπόμενο ρόλο του, για να επισημάνουν τους ρυπαντές και να σταματήσουν άμεσα την ρυπαντική δραστηριότητα τους. Δυστυχώς όμως, όλοι οι αρμόδιοι της εξουσίας προτιμούν να εκπροσωπούν τα συμφέροντα των λίγων ρυπαντών και όχι των πολλών αδικούμενων πολιτών τους. «Τα βρώμικα» τα σπρώχνουν ουσιαστικά, «κάτω από το χαλί» και έτσι «χάνεται συνεχώς το έδαφος» που πάνω του, στεκόμαστε όλοι.

Η πιο πρόσφατη ιδέα, που κατεβάζουν στον κόσμο, οι τωρινές εξουσίες, δήθεν σαν λύση, είναι απλά «ξαναζεσταμένο, παλιό ξινισμένο φαί». Πολιτικές προτάσεις που δεν οδηγούν σε πρακτικό αποτέλεσμα, αλλά τρώνε πολύτιμο χρόνο. Και δεν παράγουν αποτέλεσμα (όπως δεν έφεραν το 1997 και το 2000 όταν τις προωθούσε η τότε εξουσία) διότι το νέο μόρφωμα, περιλαμβάνει **παράνομα κουκουλώματα**, βαθειά αντιλαϊκές και **μεροληπτικές μεθοδεύσεις** υπέρ των ρυπαντών και της **συνέχισης** της αυθαιρεσίας τους, που **δεν προβλέπει καν**, το σταμάτημα της ρύπανσης, **έστω από τα ειδικά επικίνδυνα** βιομηχανικά **απόβλητα** παντός είδους, που απορρίπτουν και διασπείρουν, στο περιβάλλον οι βιομηχανικοί ρυπαντές.

Προτάσσουν ένα παλαιό τεχνικά, σχέδιο απορρύπανσης για την περιοχή (**Σχέδιο-μελέτη Λοιζίδου-ΕΜΠ**) αλλά ξεκινούν, με τα **δεδομένα ρύπανσης του 1996**, χωρίς να παρεμβάλλουν την επικαιροποίηση δεδομένων, από τα γιγαντωμένα, εντωμεταξύ, ρυπαίνοντα εργοστάσια. Θέλουν να το προχωρήσουν, **χωρίς αναθεώρηση Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων** λειτουργίας των εργοστασίων, (ΑΕΠΟ), φτιαγμένες με βάση τους νέους νόμους (π.χ. 13588/725/2006). Και προσπαθούν να το περάσουν, χωρίς αναθεώρηση των γραπτών υποχρεώσεων, πάνω στις άδειες λειτουργίας τους. Τέλος, φτάνουν να προτείνουν την υλοποίηση «ενός μερικού έργου», μόνο για υγρά απόβλητα, σαν Δημόσιο έργο **«επεξεργασίας αστικών υγρών αποβλήτων»** της ευρύτερης γεωγραφικής περιοχής. Σαν ένα έργο, **δήθεν και αποκλειστικά** φτιαγμένο «για την πλαισίωση, διανομαρχιακών **περιοχών κατοικίας**, Σχηματαρίου – Οινόφυτων – Αυλώνας – Ωρωπού και Ωρωποχωρίων, με αποχέτευση και βιολογικό **«αστικών λυμάτων»**. Επιδιώκοντας, **έτσι «μασκαρεμένο»**, να μπορέσει να αντλήσει κατασκευαστικά κονδύλια, που θα προέρχονται αποκλειστικά, από δημόσιο χρήμα, (Ένταξη του στο ΕΣΠΑ – Δ' κοινοτικό πακέτο συν - χρηματοδότησης και εθνικά κεφάλαια). Δεν προβλέπεται η **αναλογική συμμετοχή** του κάθε Βιομηχανικού ρυπαντή, στο κατασκευαστικό κόστος του έργου. Δεν μπαίνει **έλεγχος** στην άντληση νερού στα εργοστάσια, άρα και στην **αυθαίρετη** δημιουργία εργοστασιακών αποβλήτων (διαφύλαξη χωρητικότητας έργων). Δεν μπαίνουν **προδιαγραφές** βιομηχανικών προ-επεξεργασμένων αποβλήτων, που **θα γίνονται δεκτά** στους συλλεκτήριους αγωγούς. Και **δεν ορίζεται νέο σύστημα** πληρωμής τελών αποχέτευσης, αναλογικά **με την ποιότητα και ποσότητα**, των προ-επεξεργασμένων – εξουδετερωμένων αποβλήτων, όταν θα απορρίπτονται στους συλλεκτήριους αγωγούς.

Κοντολογίς, με τέτοιες προτάσεις, η κυβέρνηση και οι τοπικές εξουσίες, επιτρέπουν ουσιαστικά την συνέχιση τις λεηλασίας των «κοινόκτητων πόρων» στους τόπους αυτούς και προετοιμάζουν (για μια φορά ακόμη) την καταβράθρωση του «Δημόσιου συμφέροντος». Μέσα από απαράδεκτες, παράνομες, μεθοδεύσεις, **Όχι μόνον δεν λύνουν**, το υπαρκτό πρόβλημα, αλλά φορτώνουν **στους αδικούμενους πολίτες**, το κόστος **της όποιας μονόπαντης λύσης** επιχειρούν να περάσουν.

Έτσι η κυβέρνηση δημιουργεί και οι Τοπικές εξουσίες συνεργούν, σε **μεγαλύτερο αδιέξοδο** για την Δημόσια Υγεία στις περιοχές της Βοιωτίας και τις Ανατολικής Αττικής. Κατασπαράσσουν τις προϋποθέσεις για την πραγματική «βιώσιμη ανάπτυξη» «ζωής και παραγωγής» των κατοίκων, στους τόπους αυτούς. Και έτσι, επωμίζονται **τεράστιες πολιτικές και ηθικές ευθύνες** απέναντι στους πολίτες της, για να εξυπηρετεί παράνομα, τα συμφέροντα μιας χούφτας ρυπαντών.